Ἐπιστολαὶ πρὸς τὴν ΗΜΕΡΑΝ

Ἡ μετακίνησις τῆς μουσικῆς τῆς Χωροφυλακῆς

Ἀγαπητὴ «Ἡμέρα»,

Ἡ ἑβδομαδιαία ἐφημερὶς τῆς πόλεώς μας, τὸν ἀπρόσκλητον συνήγορον ποιουμένη, ἡ ἀπολογουμένη διὰ λογαριασμόν, ἐνδεχομένως δὲ καὶ τῇ παρακλήσει, τοῦ ἐνδιαφερομένου ἢ κατωτέρων του ἐπιθυμούντων νὰ φανοῦν εἰς αὐτὸν ἀρεστοί, ἀφιέρωσε χθὲς ἄρθρον εἰς ἀπάντησιν τῆς ἐπιστολῆς μου τὴν ὁποίαν ἐφιλοξένησες τὸ παρελθὸν Σάββατον, διὰ τὴν μετακίνησιν τμήματος τῆς Μουσικῆς τῆς χωροφυλακῆς πρὸς ἀπόδοσιν τιμῶν κατὰ τὴν ἐνταῦθα ἄφιξιν τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Σώματος.

Μολονότι, τὰ τέσσαρα ἐπιχειρήματα ποὺ ἐπικαλεῖται ὁ ἀρθρογράφος δὲν εἶναι, νομίζω, ἱκανὰ νὰ πείσουν περὶ τῆς ὀρθότητος τῆς ἐνεργείας τὴν ὁποίαν ἐσχολίασα, παρακαλῶ νὰ φιλοξενήσετε τὰς κάτωθι παρατηρήσεις.

Ὁ ἀρθρογράφος ἀκολουθῶν τὴν προσφιλῆ εἰς τοὺς στερουμένους ἐπιχειρημάτων τακτικήν, μετατοπίζει τὴν συζήτησιν γενικεύων τὸ θέμα. Οὕτω ἐνῷ ἡ σύντομος ἐπιστολή μου ἀνεφέρετο εἰς τὸ συγκεκριμένον γεγονὸς τῆς μετακινήσεως τμήματος τῆς μουσικῆς τῆς χωροφυλακῆς μὲ μοναδικὸν σκοπὸν τὴν ἀπόδοσιν τιμῶν κατὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Σώματος, ὁ ἀρθρογράφος ὁμιλεῖ διὰ τὴν χωροφυλακήν, διὰ τὴν ὁποίαν ὁλόκληρος ἡ Ἑλλὰς σεμνύνεται-, διὰ τὴν γλίσχρον ἀμοιβὴν τῶν ἀνδρῶν τοῦ Σώματος καὶ τὴν εὐσυνείδητον ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντός των κλπ. γεγονότα, τὰ ὁποῖα οὐδεὶς ἠμφισβήτησε.

Ἡ ἄποψις ὅτι εἰς τὴν ὑποδοχὴν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς χωροφυλακῆς θὰ ἔπρεπε ὄχι μόνον νὰ παιανίζουν μουσικές, ἀλλὰ καὶ νὰ παρίστανται καὶ αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως, εἶναι χαρακτηριστικὴ τῆς νοοτροπίας τοῦ ἀρθρογράφου, ἢ τῶν ὑποβολέων του. Θὰ ἦτο διασκεδαστικὸν νὰ τεθῇ εἰς ἐφαρμογήν, διότι κατ' ἀνάγκην θὰ ἐπεξετείνετο καὶ θὰ ἐφηρμόζετο ὁσάκις ἐπισκέπτονται τὴν πόλιν μας καὶ οἱ ἄλλοι ἀξιωματοῦχοι τοῦ κράτους, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ ἀπόψεως ἱεραρχίας καὶ πρωτοκόλλου εὑρίσκονται εἰς τὴν αὐτὴν εὐθεῖαν μὲ τὸν ἀρχηγὸν τῆς χωροφυλακῆς. Ἔτσι κάθε λίγο καὶ λιγάκι θὰ ἔχαμε τούμπανα καὶ φιέστες, πρὸς μεγίστην ἀπόλαυσιν τοῦ φιλοθεάμονος ἀρθρογράφου.

Τὸ μόνον κάπως οὐσιαστικὸν ἐπιχείρημα ποὺ ἀντιτάσσει ὁ ἀρθρογράφος τῆς ἑβδομαδιαίας ἐφημερίδος εἰς τὸ σχόλιόν μου, εἶναι ὅτι «ἡ δαπάνη τῆς καθόδου τῆς μουσικῆς ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Πάτρας, ὑπῆρξεν αὐτόχρημα γελοία». Δέχομαι τὴν παρατήρησιν εὐχαρίστως, ἀλλὰ φοβοῦμαι ὅτι ἡ γελοιότης τῆς δαπάνης, δὲν μετριάζει τὴν γελοιότητα τῆς πράξεως.

Τέλος, μολονότι δὲν ἀφορᾷ τὸ συζητούμενον θέμα, ἄς μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ σημειώσω τὸ ἑξῆς: Ὁ συντάκτης τοῦ ἄρθρου τῆς ἑβδομαδιαίας ἐφημερίδος μὲ ἀποκαλεῖ «λιβελλογράφον». Νομίζω ὅτι εἰς τὴν ἐπιστολήν μου τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ἐχρησιμοποίησα εὐπρεπῆ καὶ ἠπίαν γλῶσσαν. Ἀντιθέτως ὁ χθεσινὸς ἀρθρογράφος, μὲ κατηγορεῖ ὅτι συκοφαντῶ, ὅτι δηλητηριάζω, ὅτι εἶμαι δειλὸς κλπ. Ἔτσι ἐὰν εἶναι κάτι ποὺ ἐγγίζει τὰ ὅρια τοῦ λιβέλλου, αὐτὸ νομίζω εἶναι τὸ ἄρθρον τῆς ἑβδομαδιαίας ἐφημερίδος καὶ ὄχι ἡ ἐπιστολή μου.

Εὐχαριστῶ διὰ τὴν φιλοξενίαν

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ

Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν πρὸς ἀνάδειξιν νέου διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου Πτυχιούχων Θερμαστῶν ἐξελέγησαν οἱ κάτωθι: Ἀϊβαλῆς Παν. πρόεδρος, Τζελέπης Ἀνδρ. γεν. γραμματεύς, Φλωράτος Νικ. ταμίας, Τουλιάτος Κων., Σιλαϊδῆς Νικ. καὶ Ζησιμόπουλος Νικ. σύμβουλοι.

ΑΝΑΚΟΙΝΟΥΤΑΙ

Ὅτι τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν 28ην τρέχοντος μηνὸς καὶ ὥραν 8 1)2 πρωϊνὴν ἐν τῷ Δικαστικῷ Μεγάρῳ καὶ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Α' Κακουργιοδικείου θέλει λάβει χώραν, ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἐνεργηθέντος τὴν 5ην Ἰουνίου 1957 διαγωνισμοῦ πρὸς κατάληψιν θέσεως Δικαστικῶν Γραφέων Β' Τάξεως, ἀφαίρεσις τῶν καλυμμάτων τῶν ὀνοματεπωνύμων τῶν διαγωνισθέντων καὶ ἡ ἀνακοίνωσις τῶν βαθμῶν.

Ἡ «Ἱστορία καὶ Ζωὴ»

Συνεπληρώθη ἔτος ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς «Ἱστορίας καὶ Ζωῆς».

Ἡ «Ἱστορία καὶ Ζωὴ» εἶναι ἕνα πρωτότυπο γιὰ τὸν τόπο μας περιοδικὸ ποὺ εἶναι ἀφιερωμένο ἀποκλειστικῶς στὴν Ἱστορία, ἰδιαιτέρως στὴν πλουσιωτάτη Ἱστορία τοῦ Ἔθνους μας.

Δημοσιεύει κάθε μῆνα θέματα ἱστορικὰ ἔγκυρα, καλογραμμένα ἀλλὰ καὶ τερπνά, συνοδευόμενα ἀπὸ παληὲς γραβοῦρες καὶ ἐν γένει ἀπὸ γνήσιες ἱστορικὲς εἰκόνες. Ὁ μορφωμένος ἀναγνώστης βρίσκει σ' αὐτὸ τὸ περιοδικὸ ἕνα μηνιαῖο ἀνάγνωσμα εὐχάριστο, ἀναπαυτικὸ (διότι ὅλα τὰ κομμάτια τῆς «Ἱστορίας καὶ Ζωῆς» εἶναι σύντομα καὶ αὐτοτελῆ) ἀλλὰ συγχρόνως καὶ μορφωτικό.

Διαβάζοντας τὶς σελίδες της μαθαίνετε ἄκοπα τὴν Ἱστορία ποὺ ἀφίσατε μισομαθημένη στὰ μαθητικὰ θρανία. Καὶ ὄχι ἁπλῶς τὴν ἐπίσημη Ἱστορία, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀπόκρυφά της, τὰ περίεργά της, τὰ παραλειπόμενά της, τέλος ὅλη τὴν Μικρὴ Ἱστορία ποὺ εἶναι τόσο ἐνδιαφέρουσα.

Τὰ τεύχη τῆς «Ἱστορίας καὶ Ζωῆς» δένονται κάθε ἐξάμηνο σὲ τόμο μὲ εἰδικὸ κάλυμμα καὶ σχηματίζουν μίαν διαρκῶς ζωντανὴν Ἱστορικὴν Ἐγκυκλοπαιδείαν.

Ἡ «Ἱστορία καὶ Ζωὴ» συνοδεύεται ἀπὸ ἕνα παράρτημα βιβλίο ποὺ προσφέρεται στοὺς ἀναγνώστας της σὲ φυλλάδια, ἐπὶ πολυτελοῦς χάρτου. Τὸ παράρτημά της αὐτὴ τὴ στιγμὴ εἶναι ἡ περίφημη μετάφρασις τοῦ Θουκυδίδου ἀπὸ τὸν Ἐλευθέριο Βενιζέλο.

Εἶναι ὁμολογουμένως εὐχάριστο καὶ παρήγορο ὅτι ἕνα τέτοιο περιοδικὸ ἔκλεισε αἰσίως στὸν τόπο μας τὸν πρῶτο χρόνο τοῦ βίου του καὶ προχωρεῖ, διαρκῶς βελτιούμενον καὶ ὑποσχόμενον νὰ γίνῃ τὸ εὐχάριστο καὶ μορφωτικὸ περιοδικὸ τοῦ μορφωμένου Ἕλληνος.

ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ΟΤΙ...

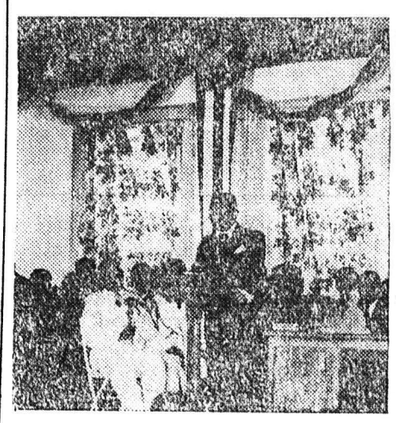

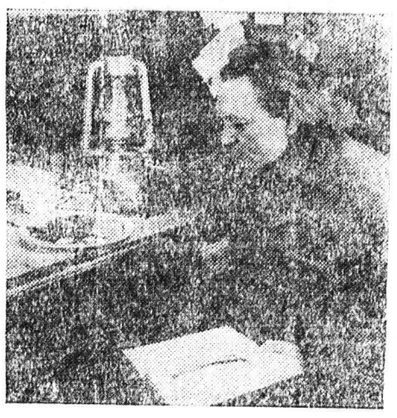

1... Τὴν 26ην Ἰουλίου 1947, ὁ πρόεδρος τῆς Λιβερίας, κ. Γουϊλλιαμ, Τούμπμαν, εἰς πανηγυρικὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς ὑπέμνησε τὰ ἐπιτεύγματα 100 ἐτῶν δημοκρατικῆς ζωῆς τῆς χώρας; Ἡ Λιβερία ἱδρύθη ὡς κράτος τὸ 1822. Τὸ 1947 τὸ νέον κράτος ἀνεκηρύχθη ἀνεξάρτητον. Ὁ πρόεδρος Τούμπμαν ἐκλέγεται συνεχῶς ἀπὸ τοῦ 1944.

2... Τὴν 12ην Δεκεμβρίου 1949, ἐγένοντο εἰς τὴν πρωτεύουσαν Σὰν Ζουὰν τοῦ Πουέρτο Ρίκο, τὰ ἐγκαίνια τοῦ 10ορόφου ξενοδοχείου Χίλτων, τοῦ ὁποίου κάθε δωμάτιο ἔχει ἕνα μπαλκόνι καὶ βλέπει πρὸς τὴν Καραϊβικήν; Τὸ κτίριο ἐσχεδιάσθη ὑπὸ Πορτορικανῶν ἀρχιτεκτόνων καὶ κατεσκευάσθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἡ ὁποία τὸ ἐνοικίασε σὲ μίαν Ἀμερικανικὴν Ἑταιρείαν.

3... Τὸ 1934, ὁ Ναύαρχος Μπέρντ, ἔμεινε μόνος ἐπὶ 6 μῆνες σὲ ἕνα προχωρημένον μετεωρολογικὸν σταθμὸν εἰς τὸν Νότιον Πόλον, κάπου 200 χιλιόμετρα νοτίως τῆς βάσεως Μικρὴ Ἀμερικὴ καὶ ἐξετέλεσε πλείστας ὅσας μετεωρολογικὰς παρατηρήσεις, ἐργαζόμενος εἰς τὴν μικρὰν καλύβαν του διαστάσεων 3Χ4 μ. ἡ ὁποία ἦτο θαμμένη τοὺς πάγους. Ὁ Ναύαρχος Μπέρντ, ἀπέθανε τὴν 11ην Μαρτίου 1957, εἰς ἡλικίαν 68 ἐτῶν.

ΤΟ ΙΣΡΑΗΛ, Η ΧΩΡΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΙΖΕΤΑΙ ΜΕ ΤΑΧΥ ΡΥΘΜΟ

ΠΑΡΕΧΕΙ ΕΥΚΟΛΙΕΣ ΚΑΙ ΑΝΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΤΟΥΡΙΣΤΕΣ

ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ. (Ἰδ. Ὑπ.) Μέσα σὲ πολὺ λίγα ἔτη ἀνεξαρτησίας τὸ Ἰσραὴλ κατώρθωσε νὰ δημιουργήσῃ ὅλες τὶς εὐκολίες ποὺ προβλέπει ἡ πρόοδος τοῦ 20οῦ αἰῶνος διὰ τοὺς τουρίστας. Μοντέρνα ξενοδοχεῖα, ὡραῖοι δρόμοι, θαυμάσια καταστήματα, πλούσιον πρόγραμμα ψυχαγωγίας, τὰ πάντα δύναται νὰ εὕρῃ ὁ ἐπισκεπτόμενος τὴν χώραν τῆς Βίβλου.

Ἀλλ' ὅμως κοντὰ σὲ ὅλα αὐτὰ τὰ δημιουργήματα τῶν μοντέρνων καιρῶν, παλαιαὶ ἱστορικαὶ τοποθεσίαι καὶ διάφορα κειμήλια ὑπενθυμίζουν συνεχῶς εἰς τὸν ταξιδιώτην τὰ διάφορα γεγονότα ποὺ περιγράφει ἡ Παλαιὰ καὶ ἡ Καινὴ Διαθήκη. Μόλις μίαν ὥραν ἀπὸ τὴν Χάϊφαν, εὑρίσκεται ἡ Θάλασσα τῆς Γαλιλαίας ὅπου καὶ σήμερον ἀκόμη συνεχίζουν οἱ ἁλιεῖς νὰ ἁπλώνουν τὰ δίχτυα των, ὅπως τὰ ἄπλωναν καὶ οἱ πρόγονοί των, οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰησοῦ.

Λίγο πιὸ πέρα ἀπὸ τὴν Λίμνη τῆς Γαλιλαίας εὑρίσκεται ἡ Ναζαρέτ, ἡ πόλις εἰς τὴν ὁποίαν ἐγεννήθη ὁ Ἰησοῦς, μὲ τοὺς στενοὺς δρόμους, τὴν θορυβώδη ἀγοράν της, ὅπου ἡ σκηνογραφία εἶναι 2.000 χρόνια πίσω. Μοναστήρια καὶ ἐκκλησίες, χριστιανικὰ κειμήλια, βιβλικὴ ἀτμόσφαιρα ἐπηρεάζουν τὸν ἐπισκέπτη ποὺ δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ αἰσθανθῇ ὅλη τὴν μεγαλοπρέπεια τῆς θρησκείας του.

Πατρὶς τριῶν θρησκειῶν

Ἀπὸ τὴν κορφὴ τοῦ ὄρους Καρμήλου (ἀμπέλια τοῦ Θεοῦ) ὁ ἐπισκέπτης θαυμάζει τὴν πανοραμικὴν θέαν τῆς μοντέρνας Χάϊφας μὲ τὸ λιμάνι καὶ τὴν Μεσόγειο Θάλασσα εἰς τὸ βάθος. Τὸ ὄρος Καρμέλ, πλούσια δενδροφυτευμένο, μὲ ὡραιότατα ξενοδοχεῖα καὶ κέντρα διασκεδάσεως δίδει τὴν ἐντύπωσι μιᾶς μεγαλουπόλεως, ἀλλὰ συνάμα καὶ μιᾶς ἐξοχῆς, διὰ τοῦτο καὶ ἀποτελεῖ ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ δημοφιλῆ μέρη διὰ τοὺς ἐπισκέπτας τῆς χώρας.

Ἡ Περσικὴ θρησκεία Μπαχάϊ ἔχει ἀνοικοδομήσει ἐκεῖ τὸν ναό της μὲ τὸν τεράστιο χρυσὸ τροῦλο της ἀνάμεσα σὲ κήπους μοναδικοὺς διὰ τὴν ὡραιότητα καὶ τὴν ποικιλίαν τῶν ἀνθέων.

Πιὸ ψηλὰ ἡ σπηλιὰ τοῦ Προφήτη Ἠλία μὲ τὸ γραφικὸ μοναστῆρι ἀποτελεῖ τόπον προσκυνήματος καὶ μοναδικὸ σημεῖο γιὰ νὰ θαυμάσῃ ὁ ἐπισκέπτης τὴν ὁμορφιὰ τῆς Χάϊφας.

Μοντέρνα τραῖνα, λεωφορεῖα καὶ ταξὶ μὲ εἰσιτήρια συνδέουν τὰ διάφορα σημεῖα τῆς Χώρας, ποὺ ὅλα τους θυμίζουν περικοπὲς τῶν γραφῶν καὶ ἐπεισόδια συνδεδεμένα μὲ τὴν ἑβραϊκὴν καὶ χριστιανικὴν θρησκείαν.

Τὰ ὀρυχεῖα τοῦ Βασιλέως Σολομῶντος εἰς τὸ Νέγκεβ καὶ τὸ Εὐλάτ, ὁ ἀρχαῖος λιμὴν ὅπου ὁ βιβλικὸς Βασιλεὺς εἶχε τὸν στόλον του καὶ τὸ ἐμπορικόν του κέντρον μετατρέπονται καὶ πάλιν εἰς κυψέλας δραστηριότητος καὶ ἀναγεννήσεως. Εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης, ἐξωτικὰ κοράλια καὶ πολύχρωμα τροπικὰ ψάρια συγκινοῦν τὸν ἐρασιτέχνη τοῦ ὑπογείου ψαρέματος.

Ἀπὸ τὴν Μπερσέβα, τὴν πόλιν ὅπου ὁ Πατριάρχης Ἀβραὰμ ἔβοσκε τὰ πρόβατά του, ἕνας θαυμάσιος καινούργιος δρόμος ὁδηγεῖ ἀνάμεσα ἀπὸ πολύχρωμους βράχους καὶ ἔρημον εἰς τὴν Νεκρὰν Θάλασσαν.

Χριστιανικὰ προσκυνήματα

Ὁ δρόμος τῶν Ἱεροσολύμων, διασχίζει τοὺς λόφους τῆς Ἰουδαίας, καταπράσινους ἀπὸ τὰ παλαιὰ καὶ τὰ νέα δάση. Ἀξέχαστη θὰ μείνῃ εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἐπισκέπτου ἡ εἴσοδος τῆς Ἱερᾶς Πόλεως, ἂν τὴν ἀντικρύσῃ γιὰ πρώτη φορὰ τὴν ὥρα ποὺ βασιλεύει ὁ ἥλιος. Ἡ θέα θὰ τοῦ προκαλέσῃ ψυχικὴν ἔξαρσιν καὶ θὰ τὸν βεβαιώσῃ ὅτι πράγματι μόνον ἀπὸ ἐδῶ θὰ μποροῦσε νὰ δοθῇ τὸ πνευματικὸ Φῶς καὶ ἡ ἀντίληψις τοῦ ἑνὸς καὶ μοναδικοῦ Θεοῦ εἰς ἕναν καὶ μοναδικὸν κόσμον εἰς τὸν ὁποῖον ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἀδέλφια.

Τὸ ὄνομα τῆς πόλεως εὑρίσκεται χαραγμένο στὶς καρδιὲς ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων. Διατηρεῖ ἀκόμα ὅλα τὰ δείγματα καὶ τὰ κειμήλια τῆς παλαιᾶς της δόξας. Ἐδῶ, εὑρίσκεται τὸ ὄρος Σιὼν μὲ τὸν τάφο τοῦ Προφητάνακτος ποιητοῦ Δαβὶδ καὶ τὸ Δωμάτιον τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου, ἱερὰ προσκυνήματα γιὰ τοὺς Χριστιανοὺς καὶ τοὺς Ἑβραίους. Ἀπὸ τὰ περίχωρα τῆς πόλεως ὑπάρχει μιὰ θαυμασία θέα τῆς Βηθλεὲμ καὶ τῆς Νεκρᾶς Θαλάσσης. Ἡ πόλις εἶναι γεμάτη μὲ ἀρχαῖες ἐκκλησίες πολλῶν θρησκειῶν καὶ πλεῖστες ὅσες συνοικίες διατηροῦν ἀκόμη τὸ γραφικὸν χρῶμα τῶν χωρῶν ἀπὸ τὶς ὁποῖες προῆλθον οἱ κάτοικοί των. Αἱ συνοικίαι τῶν Ἑβραίων τῆς Μπουχάρας, τῆς Γεωργίας, τοῦ Κουρδιστὰν ὅπου γέροντες ψάλλουν μὲ γραφικὰ ἐνδύματα τὶς ἀρχαῖες των προσευχές, εὑρίσκονται πλησίον τῶν νεοδμήτων συνοικιῶν ὅπου μιὰ νέα γεννιὰ προσπαθεῖ νὰ οἰκοδομήσῃ μιὰ νέα Ἱερουσαλὴμ ποὺ ἡ λαμπρότης της νὰ φθάσῃ μιὰ μέρα τὴν παλαιὰν καὶ ἀρχαίαν δόξαν τῆς πόλεως.

ΕΛΛΗΝ ΠΕΡΙΗΓΗΤΙΚΗ ΛΕΣΧΗ

ΚΥΡΙΑΚΗ 30—6—57

Ἡμερησία ἐκδρομὴ εἰς τὸ ΚΟΥΝΟΥΠΕΛΙ.

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ

Ἡ Λέσχη διοργανώνει ἡμερησίας ἐκδρομὰς διὰ τὴν παρακολούθησιν τῶν παραστάσεων τῆς 29ης καὶ 30ῆς τρέχ. μηνός. Πληροφορίαι — Δήλωσις εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Λέσχης Ρήγα Φερραίου 59 τηλ. 38—82 ἀπὸ 7—9 μ.μ.

ΕΝΩΣΙΣ ΕΡΓΑΤΩΝ ΤΥΠΟΥ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν μελῶν ὅτι σήμερον λήγει ἡ προθεσμία ὑποβολῆς αἰτήσεων ὑποψηφιότητος πρὸς ἀνάδειξιν τοῦ νέου διοικ. συμβουλίου καὶ ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς.

(Ἡ Ἐφορευτ. Ἐπιτροπὴ)

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΕΘΙΜΑ

Οἱ φωτιὲς τ' Ἅη - Γιαννιοῦ

ΜΙΑ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ

Τὴν παραμονὴν τῆς ἑορτῆς τῆς γεννήσεως Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, τὸ βράδυ τῆς 23ης Ἰουνίου εἰς πολλὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος ὑπάρχει ἡ συνήθεια νὰ ἀνάβουν φωτιές, τὶς ὁποῖες πηδοῦν τὰ μικρὰ παιδιά. Εἰς τὸ ἔθιμον ἐδόθησαν κατὰ καιροὺς διάφοροι ἑρμηνεῖαι. Ἡ θρησκευτικὴ ἐφημερὶς «Σιὼν» εἰς τὸ φύλλον της τῆς 21 Ὀκτωβρίου 1887 δημοσιεύει σχετικῶς τὸ κάτωθι ἄρθρον:

«Οὐδαμοῦ εὕρηται γεγραμμένον, τὶ σημαίνουσιν αἱ πυραὶ αἵτινες γίνονται εἰς διάφορα μέρη κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς 23)6 μηνὸς ἑορτὴν τῆς γεννήσεως τοῦ τιμίου Προδρόμου.

Ἡ συνήθεια αὕτη τοῦ ἅπτειν μεγάλας πυρὰς κατὰ τὴν ἑσπέραν ἐκείνην ἐπικρατεῖ πολλαχοῦ, ἰδίως μάλιστα ἐν Ἑπτανήσῳ εἶναι γενικὴ ἡ συνήθεια, πρὸ πάντων εἰς τὰς ἑξοχὰς ἔνθα ἑκάστη σχεδὸν οἰκογένεια ἅπτει κατὰ καθῆκον μεγάλην πυράν. Ἡ καύσιμος ὕλη εἶναι ποικίλου εἴδους, κατὰ τὸ εἶδος τῆς ὕλης τὴν ὁποίαν παρέχει ὁ τόπος. Ἐν τῇ μικρᾷ Ἀσίᾳ λ.χ. μεταχειρίζονται ψάθας, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἐκ Κερασοῦντος ἐπιστέλλοντος, ἐν Ἑπτανήσῳ δὲ μεταχειρίζονται ἀπεξηραμένα χόρτα, καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

Δύο ἑρμηνείας δύναταί τις νὰ δώσῃ εἰς τὸ ἔθιμον τοῦτο, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐν χρήσει μόνον παρὰ χριστιανοῖς, δοξάζουσι καὶ τιμῶσι τὸν Πρόδρομον. Ἡ μία ἑρμηνεία εἶναι ὅλως θεολογική, ἡ δὲ ἄλλη εἶναι ἐξωτερική, ἐξαγομένη ἐξ ἱστορικῶν παραδόσεων.

Καὶ ἡ μὲν πρώτη ἑρμηνεία, ἤτοι ἡ Θεολογικὴ εἶναι συμβολική, ἀναφερομένη εἰς τὸν Πρόδρομον τοῦ φωτός.

Ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης λέγει: «Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ ὄνομα Ἰωάννης, οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσει περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ, οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτὸς» (Ἰωάννη α' 6—8). Ἐκ τῶν λόγων τούτων τοῦ Εὐαγγελιστοῦ φαίνεται ὅτι ὁ Πρόδρομος Ἰωάννης εἶναι ὁ μάρτυς τοῦ φωτός, τοῦ Χριστοῦ, ὅστις ἤρχετο ἀμέσως μετ' αὐτὸν τὸν Ἰωάννην, ἐντεῦθεν καὶ ὁ ἱερὸς μελῳδὸς κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Θεοφανείων ἀποκαλεῖ αὐτὸν λύχνον τοῦ φωτός, ἑωσφόρον τοῦ ἡλίου ἐρχόμενον ἵνα προαναγγείλῃ ὡς λύχνος μέν, ὅτι ἦτο ἕτοιμον τὸ φῶς, ἵνα δι' αὐτοῦ τοῦ λύχνου φωτίζῃ, ὡς ἑωσφόρος δέ, ἵνα διὰ τῆς παρουσίας αὐτοῦ προαναγγείλῃ τὴν μετ' ὀλίγον ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου. Ὄντως ὁ ἑωσφόρος ἦτο τὸ ἄστρον τὸ καλούμενον αὐγερινὸς προηγεῖται καὶ προμηνύει τὴν παρουσίαν τοῦ Ἡλίου. Ἡ φωνὴ τοῦ λόγου, ὁ λύχνος τοῦ Φωτός, ὁ ἑωσφόρος ὁ τοῦ ἡλίου πρόδρομος, ἐν τῇ ἐρήμῳ μετανοεῖτε πᾶσι βοᾷ κ.λ.π. (εἰρμὸς τῆς ὠδῆς τοῦ κανόνος τῶν Θεοφανείων).

Ἐπειδὴ λοιπὸν ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος καλεῖται μάρτυς τοῦ φωτός, ὁ λύχνος τοῦ φωτός, ὁ ἑωσφόρος, ἤτοι ὁ αὐγερινός, ὁ προάγγελος τοῦ ἡλίου, συμπεραίνομεν ὅτι συνοδεύεται τὸ γενέσιον αὐτοῦ μετὰ πυρῶν, μετὰ φώτων, εἰς δεῖγμα ὅτι ἐνεφανίσθη ὁ αὐγερινός, ὁ διαλάμπων πρὸ τοῦ ἡλίου, καὶ διαφωτίζων διὰ τοῦ λαμπροῦ αὐτοῦ φωτός, ὅπως προδιαθέσῃ τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν μετ' ὀλίγον ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου.

Ἡ δευτέρα ἑρμηνεία, ἣν δύναταί τις νὰ δώσῃ εἶναι καθ' ἃ εἴπομεν ἐξωτερική, ἐξ αὐτῆς τῆς ἱστορίας ἐξαγομένη. Ὁμολογοῦμεν ὅτι ὁσάκις ἐγένετο χρῆσις μεγάλων πυρῶν, καθαρίζεται ἡ ἀτμόσφαιρα, δὲν εἶναι λοιπὸν ἀπίθανον ὅτι παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, ἐν οἷς ἐγένετο χρῆσις τοιούτων πυρῶν μάλιστα ἐν καιρῷ θέρους, ὅτε ἐπιπολάζουσιν αἱ λοιμικαὶ νόσοι, δὲν εἶναι ἀπίθανον νὰ ἦτο καθιερωμένη τοιαύτη ἑορτὴ εἰς ὡρισμένον Θεὸν ἢ Θεάν, καθ' ἣν ἑορτὴν κατ' ἔτος νὰ ἀνήπτοντο πυραὶ πρὸς λατρείαν τοῦ Θεοῦ ἢ τῆς θεᾶς, πράγματι ὅμως πρὸς καθαρισμὸν τῆς ἀτμοσφαίρας ἀπὸ παντὸς μολυσματικοῦ καὶ νοσώδους στοιχείου.

Αὕτη εἶναι ἡ δευτέρα ἑρμηνεία, ἣν ἐξ ὑποθέσεως, ἐξ εἰκασίας δύναταί τις νὰ δώσῃ.

Προτιμοτέρα ὅμως εἶναι ἡ πρώτη ἑρμηνεία, ἥτις εἶναι καὶ θεολογική, ἁρμόζουσα εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ τιμίου Προδρόμου καὶ εἰς τὸν χαρακτῆρα τὸν ὁποῖον ἔφερε σχετικῶς μὲ τὸ πρόσωπον τοῦ Μεσσίου, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ὁποίου καὶ πρόδρομος ἀπεκλήθη, Πρόδρομος τοῦ φωτὸς ἐκείνου ὅστις «ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον».

Εἰδικὴ θήκη διὰ νὰ κρυώνῃ τὸ ἠλεκτρικὸ σίδερο

Χωρὶς κινδύνους ἀτυχήματος

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. (Ἰδ. Ὑπ.) Ἐλάχιστοι εἶναι ἐκεῖνοι, ποὺ δὲν ἔχουν ἰδῇ, ὑπὸ τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην μορφήν, γελοιογραφίας ἀφῃρημένων οἰκοκυρῶν, αἱ ὁποῖαι λησμονοῦν τὸ σίδερό των καὶ καίουν τὰ ροῦχα, ποὺ σιδερώνουν ἢ προκαλοῦν πυρκαϊάς.

Τὸ θέμα τῶν γελοιογραφιῶν αὐτῶν δὲν εἶναι τόσον χιουμοριστικό, ἀλλὰ μᾶλλον παρουσιάζει τὴν ὠμὴ πραγματικότητα, διότι πολλαὶ φωτιαὶ προκαλοῦνται κάθε χρόνο ἀπὸ τὰ ἀναμμένα σίδερα ποὺ ἀφήνομε διὰ νὰ κρυώσουν ἐπάνω εἰς εὐφλέκτους ἐπιφανείας.

Αὐτὸς δὲν εἶναι ὁ μόνος κίνδυνος σήμερα ποὺ τὸ ἠλεκτρικὸ σίδερο εἶναι εἰς γενικὴν χρῆσιν· τὸ σύρμα, ποὺ ἀποσποῦμε διαστικὰ ἀπὸ τὴν πρίζα διὰ νὰ κρυώσῃ τὸ σίδερο μπορεῖ νὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα σοβαρὰ ἀτυχήματα: νὰ μπλεχθοῦν εἰς αὐτὸ παιδιὰ καὶ μεγάλοι καὶ νὰ πάθουν ἀπὸ τὸ σίδερο σοβαρὰ ἐγκαύματα.

Μπορεῖ ἐπίσης τὴν ὥρα, ποὺ σιδερώνομε νὰ ἀφήσωμε τὸ σίδερο κάπου, ποὺ δὲν εἶναι καθαρὰ καὶ νὰ καταστρέψωμε τὰ ροῦχα μας.

Ἕνας ἐφευρέτης, διὰ νὰ ἐξουδετερώσῃ τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς πολὺ μεγάλους αὐτοὺς κινδύνους ἐπενόησε μία νέα «θήκη» διὰ σίδερα.

Ἡ «θήκη» αὐτὴ ἐσχεδιάσθη κατὰ ἐπιστημονικὸν τρόπον ὥστε νὰ «ἀπαλλάσσεται» ἀπὸ τὴν θερμότητα διὰ τῆς μεταβιβάσεως αὐτῆς. Ἡ θήκη εἶναι ἕνα πλαίσιο ἀπὸ χάλυβα ἐπενδυμένο μὲ κάδμιο, ποὺ προσαρμόζεται εὐκόλως μὲ βίδες εἰς τὸν τοῖχον, τὴν πόρταν ἢ εἰς τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ ντουλαπιοῦ.

Τὸ σίδερο ὅσο ζεστὸ καὶ ἂν εἶναι, τοποθετεῖται μέσα εἰς αὐτὴν τὴν συσκευήν, ποὺ δὲν σκουριάζει, καὶ μένει ἐκεῖ μὲ τὸ σύρμα του τυλιγμένο διὰ νὰ κρυώσῃ χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ φόβος ἀτυχήματος. Ἡ νέα αὐτὴ «θήκη» κατασκευάζεται εἰς διαφόρους χρωματισμούς: κόκκινο, μπλέ, κίτρινο, πράσινο ἢ γκρί, διὰ νὰ ταιριάζῃ μὲ τὴν ταπετσαρία τοῦ δωματίου.

ΑΡΕΘΕΙΟΝ

ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ

ΜΑΙΖΩΝΟΣ - ΖΑΪΜΗ 25, ΤΗΛ. 35-97

Αἱ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑΙ